målet om en strategi for stabilisering i Irak. Den strategi er meget klar, meget klar, og den har fulgt FN's Sikkerhedsråds beslutning, som er nedfældet i resolution nr. 1546.

Det første trin i strategien var at overdrage suverænitet til en midlertidig irakisk regering senest den 30. juni. Det skete et par dage tidligere, så det er altså sket. Så skal der indkaldes til en national konference, som kan kontrollere denne midlertidige regering, det skete i august, og nu er der på baggrund af konferencen nedsat en midlertidig folkeforsamling. Der skal senest i januar 2005 afholdes direkte valg til en overgangsforsamling, det arbejder både FN og den irakiske regering aktivt på, og så skal der senest i december 2005 vælges en forfatningsmæssig regering.

Kl. 22.25

Det er hovedpunkterne i den strategi, der er lagt. Det var det, hr. Søren Søndergaard efterlyste, og det fremgår allerede af den beslutning, der er truffet i FN's Sikkerhedsråd.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. statsminister, det, jeg efterlyste, var en strategi for, hvordan man undgår blodsudgydelserne.

Mine spørgsmål her er fuldstændig irrelevante, for statsministeren kan, havde jeg nær sagt, være fuldstændig ligeglad med mine spørgsmål. Men jeg synes ikke, statsministeren bør være ligeglad med de tusindvis af irakere, der er dræbt, siden den plan, som statsministeren lige har skitseret, blev iværksat. Jeg synes ikke, statsministeren bør være ligeglad med de 2.000 unge amerikanske soldater, som er blevet dræbt og lemlæstet i Irak de sidste 3 måneder, og jeg synes ikke, statsministeren bør være ligeglad med de danske soldater, vi har sendt ud, og som risikerer at blive dræbt.

Det spørgsmål, der melder sig, er: Hvor mange danske soldater skal dræbes, før statsministeren kommer med en strategi for, hvordan vi undgår blodsudgydelser? Det er jo det spørgsmål, som er interessant.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har tidligere gjort det meget klart, at jeg finder sikkerhedssituationen i Irak aldeles utilfredsstillende. Men på den anden side må vi se i øjnene, at der altså er ekstremistiske kredse, og at der er terrorister, som ønsker at blokere processen frem mod demokrati, for de ønsker ikke demokrati i Irak.

Så spørger hr. Søren Søndergaard: Hvordan kan vi garantere, at der ikke sker blodsudgydelse? Jamen det er jo svært at garantere, for det er altså fanatiske grupper, der begår disse ugerninger. Men det, vi prøver at gøre inden for rammerne af det, der er besluttet i FN, er jo at styrke den irakiske selvstændighed. Det er derfor, vi fra dansk side arbejder med at uddanne irakisk politi, det er derfor, NATO er i gang med at etablere et træningscenter for irakiske sikkerhedsstyrker, og det er derfor, det danske ansvarsområde i det sydlige Irak er blevet udvidet, og danske og britiske soldater nu samarbejder tæt med de irakiske soldater. Det er strategien, og den er vedtaget i enighed af FN's Sikkerhedsråd.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Indledningsvis vil jeg godt sige, at det undrer mig meget, at statsministeren blev så overrasket over, at tillid til hinanden er afgørende for, at man kan lave politiske forlig. Jeg troede da, statsministeren vidste, at ud over at man skal være enige om indholdet, skal man have fuldstændig tillid til hinanden.

Jeg har lavet forlig gennem årene, og de byggede bl.a. på, at vi havde tillid til hinanden. Jeg har også lavet forlig med nogle af statsministerens ministre, og de bygger også på, at jeg har fuld tillid til de pågældende mennesker, og derfor synes jeg altså, det er lidt underligt, at man siger, at det nærmest ikke er særlig afgørende.

Men min anledning til spørgsmålet er, at jeg kan forstå, at statsministeren om kort tid skal svare AC, FTF og LO på deres henvendelse om virksomhedsoverdragelse. Jeg vil godt hjælpe statsministeren lidt, for jeg forstår af det svar, der tidligere er givet, at statsministeren ikke har forstået pointen i henvendelsen. Pointen i henvendelsen er ikke, at man benytter sig af virksomhedsoverdragelsesloven, men pointen er: Hvad sker der, når lovens virkning ophører i forbindelse med en ny overenskomsts indgåelse? Kan statsministeren give en garanti i denne situation?

Det er det, spørgsmålet i henvendelsen går på, det var også det spørgsmål, som hr. Frank Jensen stillede, og jeg tror ikke, statsministeren helt fangede det, for det kan ikke være, fordi statsministeren ikke vil svare på spørgsmålene.